

Załącznik do uchwały nr 255/20
Zarządu Województwa
Zachodniopomorskiego
z dnia 25 lutego 2020 r.

Adresat
KORTEXIM Sp. z o.o.
ul. P.
70 – 812 S.

Sygnatura
WWRPO.VIII.3162.21.2019.KO

DECYZJA

Nr WWRPO/2014-2020/4/W/2020

podjęta w dniu 25 lutego 2020 r. przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego
w osobach:

Olgięrd Geblewicz - Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Olgięrd Kustosż - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Tomasz Sobieraj - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Stanisław Wziątek - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego,
Anna Bańkowska - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego.

Na podstawie art. 9 ust 1 pkt 2, art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. c ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014 – 2020 (Dz. U. z 2018 r., poz. 1431 t. j. ze zm.), art. 207 ust. 1 pkt 2, ust. 2a, ust. 9 pkt. 1 i ust. 12 a pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869 t.j.) oraz art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2 a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 512 t.j.) oraz art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 t.j. ze zm.)

po rozpatrzeniu wniosku Beneficjenta – KORTEXIM Sp. z o.o. – o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/2014-2020/11/W/2019 z dnia 15 października 2019 r. orzekającą zwrot środków otrzymanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego 2014 – 2020 na podstawie umowy o dofinansowanie nr RPZP.01.07.00-32-0003/17-00 zawartej w dniu 22 grudnia 2017 r. w Szczecinie na realizację projektu pn. „Inwestycja w innowacyjną linię do produkcji opakowań drewnianych” w łącznej kwocie 200 212,93 zł (słownie: dwieście tysięcy dwieście dwanaście złotych 93/100) wraz z odsetkami określonymi jak dla zaległości podatkowych,

- utrzymuje w całości w mocy decyzję administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/2014-2020/11/W/2019 z dnia 15 października 2019 r.

Uzasadnienie

Województwo Zachodniopomorskie reprezentowane przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, pełniący rolę Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego 2014 – 2020 (zwane dalej IZ RPO WZ) w dniu 22 grudnia 2017 r. zawarło z KORTEXIM Sp. z o.o. (zwana dalej Beneficjentem lub Spółką) umowę o dofinansowanie nr RPZP.01.07.00-32-0003/17-00 (zwana dalej Umową) na realizację projektu pn. „Inwestycja w innowacyjną linię do produkcji opakowań drewnianych” Oś Priorytetowa 1 „Gospodarka, Innowacje, Nowoczesne Technologie”, Działanie 1.7 „Inwestycje przedsiębiorstw w ramach Strategii ZIT dla Szczecińskiego Obszaru Metropolitalnego (SOM)” (zwanym dalej Projektem). Pomiędzy Beneficjentem a IZ RPO WZ zawarto dodatkowo aneks do Umowy nr RPZP.01.07.00-32-0003/17-01 z dnia 22 grudnia 2017 r.

Umowa określa szczegółowe zasady dofinansowania Projektu, a także wynikające z nich prawa i obowiązki Beneficjenta. Zgodnie z jej postanowieniami IZ RPO WZ zobowiązała się do dofinansowania części wydatków kwalifikowalnych poniesionych na realizację Projektu. Beneficjent zobowiązał się natomiast do realizacji Projektu, z należytą starannością, w szczególności ponosząc wydatki celowo, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie z zachowaniem zasad optymalnego doboru metod i środków służących osiągnięciu założonych celów, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa unijnego oraz prawa krajowego, Regulaminem konkursu w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego 2014 – 2020 (zwanego dalej RPO WZ 2014 – 2020) Oś Priorytetowa 1 Gospodarka, Innowacje, Nowoczesne Technologie, Działanie 1.7 Inwestycje przedsiębiorstw w ramach Strategii ZIT dla Szczecińskiego Obszaru Metropolitalnego (SOM) z dnia 20 lutego 2017 r. (zwanym dalej Regulaminem konkursu), wytycznymi horyzontalnymi, jak też w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację Projektu, a także osiągnięcie jego celów oraz wskaźników zakładanych we wniosku o dofinansowanie (§ 5 ust. 9 Umowy).

Jednocześnie na podstawie § 8 ust. 9 Umowy Beneficjent zobowiązał się do rozliczenia zaliczki w terminie 6 miesięcy od jej otrzymania.

W niniejszej sprawie w dniu 26 czerwca 2018 r. IZ RPO WZ przekazała na rachunek Beneficjenta drugą transzę zaliczki w kwocie 350 000,00 zł, którą wobec powyżej wskazanych zapisów umowy należało rozliczyć w terminie do 26 grudnia 2018 r. Część przedmiotowej zaliczki w kwocie 149 787,07 zł rozliczono wnioskiem o płatność nr RPZP.01.07.00-32-0003/17-003-02 w dniu 18 grudnia 2018 r. Tym samym do rozliczenia przez Beneficjenta pozostała kwota zaliczki w wysokości 200 212,93 zł (350 000,00 zł – 149 787,07 zł).

W dniu 28 marca 2019 r. za pośrednictwem Centralnego Systemu Informatycznego SL2014, IZ RPO WZ wezwała Beneficjenta do złożenia wniosku rozliczającego zaliczkę w terminie 14 dni od otrzymania wezwania, wskazując przy tym, iż w przypadku niedochowania 6 miesięcznego terminu o którym mowa w § 8 ust. 9 zd. 1 Umowy, na podstawie art. 189 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 869 t. j. ze zm., zwanej dalej ufp) zobowiązany będzie do zwrotu odsetek naliczanych jak dla zaległości podatkowych.

Wobec braku złożenia przez Beneficjenta wniosku o płatność rozliczającego zaliczkę, a także brakiem zwrotu niewydatkowanej zaliczki w terminie do dnia 26 grudnia 2018 r., IZ RPO WZ pismem z dnia 16 kwietnia 2019 r. (odebrany w dniu 18 kwietnia 2019 r.) wezwała Beneficjenta do zwrotu środków w wysokości 200 212,93 zł wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych. Jednocześnie poinformowano wymienionego, iż zwrot środków może zostać dokonany poprzez pomniejszenie przysługujących mu kolejnych płatności.

Z związku z bezskutecznym upływem terminu wskazanego w wezwaniu do zwrotu, w dniu 6 maja 2019 r. IZ RPO WZ wszczęła wobec Beneficjenta postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków otrzymanych na podstawie Umowy w związku z wykorzystaniem ich z naruszeniem procedur obowiązujących w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego 2014 – 2020 (zwanego dalej RPO WZ). Jednocześnie wymieniony został

pouczony m.in. o możliwości złożenia wniosków dowodowych oraz wyjaśnień w przedmiotowej sprawie.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, w dniu 15 października 2019 r. Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego podjął decyzję administracyjną nr WWRPO/2014-2020/11/W/2019 orzekającą od Beneficjenta zwrot środków otrzymanych w ramach RPO WZ 2014 – 2020 na podstawie Umowy na realizację Projektu w łącznej kwocie 200 212,93 zł wraz z odsetkami określonymi jak dla zaległości podatkowych.

Spółka korzystając z uprawnienia wynikającego z art. 207 ust. 12a pkt 1 ufp pismem z dnia 18 listopada 2019 r. (wpływ do IZ RPO WZ w dniu 20 listopada 2019 r.), złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończony przywołanym orzeczeniem administracyjnym.

Ze względu na konieczność przeanalizowania całokształtu materiału dowodowego IZ RPO WZ, postanowieniami z dnia 17 grudnia 2019 r., oraz 16 stycznia 2020 r., zawiadomiła Beneficjenta o przedłużeniu postępowania w przedmiocie ponownego rozpoznania sprawy łącznie do dnia 20 lutego 2020 r. Pismem z dnia 30 stycznia 2020 r. IZ RPO WZ poinformowała Beneficjenta o zamiarze zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie oraz pouczyła o prawach wynikających z art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 t.j. ze zm., zwana dalej kpa). Następnie postanowieniem z dnia 13 lutego 2020 r. ze względu na przewidziane terminy zapoznania się z aktami i umożliwienie Beneficjentowi wypowiedzenie się co do zebranych materiałów i zgłoszonych żądań, IZ RPO WZ przedłużyła postępowanie administracyjne do dnia 20 marca 2020 r.

W związku ze skorzystaniem przez Beneficjenta z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, IZ RPO WZ przeprowadziła postępowanie wyjaśniające, obejmujące całościową ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, z uwzględnieniem złożonych wyjaśnień oraz pełną analizę stanu faktycznego i prawnego sprawy, co pozwoliło na odniesienie się do przedmiotowego wniosku jak poniżej.

Środki publiczne przeznaczone na wykonywanie projektów realizowanych w ramach programów finansowych ze środków europejskich mają charakter bezzwrotny i powinny być wykorzystywane zgodnie z prawem, obowiązującymi procedurami, a także ściśle z celem, na który zostały przekazane. Wykrycie nieprawidłowości w zakresie wydatkowania środków publicznych powoduje konieczność dochodzenia ich zwrotu.

Mając na uwadze, iż do zadań IZ RPO WZ należy m.in. w oparciu o art. 9 ust. 2 pkt. 9 ustawy wdrożeniowej odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w tym wydawanie decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację programów, projektów lub zadań, o której mowa w przepisach ufp IZ RPO WZ podjęła czynności zmierzające do odzyskania należnej jej kwoty.

Zgodnie z art. 207 ust. 1 ufp, w przypadku, gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są:

- 1) wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem,
- 2) wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184,
- 3) pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości

– podlegają zwrotowi przez Beneficjenta wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 9, na wskazany w tej decyzji rachunek bankowy.

Dodatkowo na podstawie art. 207 ust. 4 pkt 3 ufp w przypadku wystąpienia ww. okoliczności Beneficjent zostaje wykluczony z możliwości otrzymania środków przeznaczonych na realizację programów finansowych z udziałem środków europejskich, jeżeli nie zwróci ww. środków w terminie zawartym w art. 207 ust. 1 ufp (14 dni od doręczenia ostatecznej decyzji). Okres wykluczenia kończy się z upływem 3 lat od daty dokonania zwrotu środków.

Ponadto wskazania wymaga, iż pojęcie procedur, których naruszenie uprawnia do wydania decyzji określającej kwotę zwrotu powinno być rozumiane szeroko. „W literaturze zwraca się uwagę, że inne procedury obowiązujące przy wykorzystaniu środków europejskich mogą wynikać nie tylko z przepisów prawa powszechnie obowiązującego, lecz także mogą być kreowane przez specyficzne akty, stanowiące element umowy zawartej z beneficjentem, takie jak wytyczne wydawane przez Ministra Infrastruktury i Rozwoju Regionalnego do poszczególnych programów operacyjnych.

Przyjęcie takiego stanowiska uzasadniane jest przede wszystkim tym, że owe wytyczne, służące prawidłowej realizacji obowiązków przez beneficjenta, stanowią element umowy zawieranej przez upoważnioną instytucję z beneficjentem, gdyż klauzula o przestrzeganiu wytycznych zawierana jest w treści umów o dofinansowanie” (Z. Ofiarski, „Ustawa o finansach publicznych. Komentarz”, wyd. WKP 2019).

Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 11 lutego 2016 r. (sygn. akt III SA/GI 140/15) przystąpienie do realizacji projektów finansowanych w ramach programów operacyjnych jest dobrowolne, jednakże wiąże się ono z przestrzeganiem szeregu obowiązków wynikających z dysponowania środkami publicznymi, które beneficjent bierze na siebie z chwilą przystąpienia do umowy o dofinansowanie projektu. Korzystanie ze środków publicznych zawsze wiąże się z wyższymi wymaganiami co do ich wydatkowania, które winno być przeprowadzone w sposób celowy i oszczędny. Dlatego też niewypełnienie postanowień umowy oraz dokumentów regulujących zasady przyznawania i wykorzystania dofinansowania, powoduje konieczność odzyskiwania przez IZ RPO WZ kwot podlegających zwrotowi, w tym wydawania decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację programów, projektów lub zadań, o której mowa w przepisach ufp. Obowiązek zwrotu przez Beneficjenta nieprawidłowo wykorzystanego dofinansowania wynika wprost z § 12 umowy o dofinansowanie. W sytuacji, gdy projekt realizowany jest niezgodnie z przepisami prawa, a także postanowieniami RPO WZ, IZ RPO WZ ma nie tylko prawo, ale i obowiązek zakwestionować prawidłowość przyznania dofinansowania i w takim przypadku jest zobowiązana przepisami prawa do stosowania art. 207 ust. 1 pkt 2 ufp.

Beneficjent w niniejszej sprawie wykorzystał środki publiczne przekazane mu na podstawie Umowy z naruszeniem procedur obowiązujących w ramach RPO WZ 2014 – 2020, do których stosowania był zobowiązany przystępując do konkursu, a następnie podpisując w dniu 22 grudnia 2017 r. Umowę. Poprzez naruszenie procedur przy wykorzystaniu środków europejskich, określonych w przepisie art. 207 ust. 1 pkt 2 ufp, należy rozumieć przede wszystkim procedury wskazane w umowie o dofinansowanie projektu, zawieranej na podstawie art. 206 ufp. Zgodnie bowiem z art. 184 ust. 1 ufp wydatki związane z realizacją programów i projektów finansowanych ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ufp, są dokonywane zgodnie z procedurami określonymi w umowie międzynarodowej lub innymi procedurami obowiązującymi przy ich wykorzystaniu.

We wniosku o ponowne rozpoznanie z dnia 18 listopada 2019 r. Beneficjent nie wniósł nowych argumentów w sprawie, wskazał, jedynie iż prowadzi rozmowy odnośnie zwrotu zaliczki wpłaconej na zakup maszyn, wskazując iż przedsiębiorstwo, zobowiąże się w formie pisemnej do zwrotu zaliczki, w przewidzianym dodatkowym terminie zapisanym w decyzji.

Organ w pierwszej kolejności wskazuje, iż przepis art. 207 ust. 1 pkt 2 ufp stanowi, że w przypadku, gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184 u.f.p. podlegają zwrotowi przez Beneficjenta wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 9, na wskazany w tej decyzji rachunek bankowy, z zastrzeżeniem ust. 8 i 10. Podstawą wydania przedmiotowej decyzji jest art. 207 ufp, wskutek czego termin zwrotu środków otrzymanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego 2014 – 2020 wynosi 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji o zwrocie.

Niezależnie od powyższego stwierdzić należy, iż niniejszej sprawie, na podstawie Umowy (par. 8 ust. 9) Beneficjent był zobowiązany do rozliczenia zaliczki w terminie 6 miesięcy od jej otrzymania. IZ RPO WZ w dniu 26 czerwca 2018 r. przekazała wymienionemu zaliczkę w kwocie 350 000,00 zł, która powinna zostać rozliczona w terminie do dnia 26 grudnia 2018 r. Wobec rozliczenia w dniu 18 grudnia 2018 r. przez Beneficjenta jedynie części przekazanej zaliczki w kwocie 149 787,07 zł, do rozliczenia pozostała kwota 200 212,93 zł.

Jednocześnie wskazać należy, iż zgodnie z art. 189 ust. 3 ufp w przypadku niezłożenia wniosku o płatność na kwotę lub w terminie 14 dni od dnia upływu terminu, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 4 i 4a, od środków pozostałych do rozliczenia, przekazanych w ramach zaliczki, nalicza się odsetki jak dla zaległości podatkowych, liczone od dnia przekazania środków do dnia złożenia wniosku o płatność. Zgodnie z wyrokiem, Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z

dnia 13 grudnia 2017 r. sygn. akt V Sa/Wa 477/17 „art. 189 ust. 3 ufp określa kiedy powstaje obowiązek zapłaty odsetek od środków przekazanych w formie zaliczki. Zobowiązanie to powstaje z momentem zaistnienia okoliczności tam przewidzianych. Tym samym obowiązek zapłaty odsetek powstaje z mocy prawa”. Okoliczności powstania obowiązku zapłaty odsetek w niniejszej sprawie zostały uregulowane w Rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie zaliczek w ramach programów finansowych z udziałem środków europejskich (Dz. U z 2017 r., poz. 2367), gdzie w myśl § 3 ust. 5 zaliczka lub transza zaliczki jest rozliczana przez Beneficjenta w terminie i na warunkach określonych w umowie o dofinansowanie.

Wobec powyższego należy wskazać, iż Beneficjent poprzez nierozliczenie części zaliczki w kwocie 200 212,93 zł w terminie 6 miesięcy od dnia jej przekazania, tj. do dnia 26 grudnia 2018 r. naruszył art. 184 ufp, w wyniku czego dopuścił się nieprawidłowości w rozumieniu art. 2 pkt. 36 Rozporządzenia nr 1303/2013. Z nieprawidłowością mamy do czynienia w przypadku wystąpienia trzech elementów, tj. naruszenia prawa, wynikającego z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego, które powoduje lub może powodować szkodliwy wpływ na budżet UE poprzez jego obciążenie nieuzasadnionym wydatkiem. Warunkiem nałożenia korekty finansowej i wydania decyzji o zwrocie środków jest więc wykazanie związku przyczynowego między stwierdzonym naruszeniem prawa, a rzeczywistą lub potencjalną szkodą w budżecie UE. Niezbędne jest zatem przeprowadzenie takiej operacji myślowej, w której zaprezentowane zostanie logiczne następstwo zdarzeń zapoczątkowanych naruszeniem prawa, a zakończonych finansowaniem lub możliwością finansowania nieuzasadnionego wydatku z budżetu UE. Tylko w takiej sytuacji można bowiem mówić o nieprawidłowości w rozumieniu art. 2 pkt 36 rozporządzenia nr 1303/2013.

IZ RPO WZ poddała stwierdzone naruszenia analizie pod kątem wystąpienia nieprawidłowości i ustaliła, iż Beneficjent swoimi działaniami doprowadził do wykorzystania części środków przekazanych mu w ramach RPO WZ niezgodnie z warunkami określonymi w Umowie naruszając art. 184 ufp, tj. niezgodnie z przepisami prawa powszechnie obowiązującymi, szkodząc interesowi UE i narażając jej budżet na straty. Mając na uwadze fakt, iż Beneficjent dopuścił się naruszenia wskazanej normy prawnej, w przedmiotowej sprawie wystąpiła szkoda rzeczywista, gdyż doszło do sfinansowania przez IZ RPO WZ wydatku, który poprzez nierozliczenie pobranej zaliczki w terminie naraził budżet UE na stratę. W tym miejscu wskazać należy ponadto, iż zgodnie ze stanowiskiem Ministerstwa Rozwoju zawartym w piśmie z dnia 12 stycznia 2018 r. (znak: DKF-IV.7516.65.2017.EŚ), a wypracowanym na tle wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) z dnia 14 lipca 2014 r. w sprawie C-406/14, właściwa miejscowo instytucja zarządzająca, wbrew dotychczasowej praktyce polegającej na uwidacznianiu negatywnych skutków finansowych (choćby potencjalnych) dla budżetu UE, winna obecnie wykazywać jedynie, że nie można wykluczyć, że naruszenie prawa miało wpływ na budżet, a ciężar udowodnienia okoliczności przeciwnych spoczywa na Beneficjencie. Powyższa wykładnia nieprawidłowości znajduje swoje odzwierciedlenie również w wyroku TSUE z dnia 6 grudnia 2017 r. wydanym w sprawie C-408/16. Na marginesie nadmienić należy, iż przywołane wyroki odnoszą się do definicji nieprawidłowości zawartej w Rozporządzeniu Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz. U. UE L 210 z dnia 31 lipca 2006 r. ze zm.), który to akt normatywny obowiązywał w czasie trwania poprzedniej perspektywy finansowej, tj. na lata 2007 – 2013. Jednakże w Rozporządzeniu nr 1303/2013 pojęcie nieprawidłowości zdefiniowane jest niemalże identycznie co pozwala przyjąć, że przywołana wyżej wykładnia dokonana przez TSUE nie ulegnie zmianie w obecnej perspektywie finansowej. Odnośnie powyższych rozważań podkreślenia wymaga fakt, iż Beneficjent zarówno na etapie czynności kontrolnych, jak i w toku postępowania administracyjnego nie przedstawił okoliczności mogących świadczyć, iż naruszenie prawa wynikające z jego działania wykluczało negatywny wpływ na budżet UE.

Po przeprowadzeniu postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy IZ RPO WZ na podstawie art. 138 kpa wydaje jedno z trzech rozstrzygnięć:

- 1) utrzymujące w mocy zaskarżoną decyzję albo

- 2) uchylające zaskarżoną decyzję, w całości albo w części i w tym zakresie orzekające co do istoty sprawy albo uchylające decyzję – umarzające postępowanie w pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarzające postępowanie odwoławcze.

Mając na uwadze całość dotychczas zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności umowę o dofinansowanie wraz z zawartym aneksem, wnioskiem o dofinansowanie, korespondencją z Beneficjentem, jak również wniosek o ponowne rozpoznanie sprawy, IZ RPO WZ nie widzi podstaw do uchylecia zaskarżonej decyzji ani w całości ani w części, w związku z czym utrzymuje w całości w mocy zaskarżoną decyzję nr WWRPO/2014-2020/11/W/2019 z dnia 15 października 2019 r. orzekającą zwrot środków otrzymanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego 2014 – 2020 na podstawie umowy o dofinansowanie nr RPZP.01.07.00-32-0003/17-00 w dniu 22 grudnia 2017 r. w Szczecinie na realizację projektu pn. „Inwestycja w innowacyjną linię do produkcji opakowań drewnianych w łącznej kwocie 200 212,93 zł wraz z odsetkami określonymi jak dla zaległości podatkowych.

Z uwagi na powyższe IZ RPO WZ orzeka jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, ul. Staromłyńska 10 w terminie 30 dni od daty jej doręczenia za pośrednictwem Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego. Od skargi pobierany jest wpis stosunkowy, który wynosi 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000,00 zł i nie więcej niż 100 000,00 zł (§ 1 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r., Nr 221, poz. 2193 ze zm.)). Stronie przysługuje możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

Na podstawie art. 207 ust. 4 pkt 3 ufp w przypadku gdy beneficjent nie zwrócił środków wraz z odsetkami w terminie 14 dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w art. 207 ust.1 ufp zostaje on wykluczony z możliwości otrzymania środków przeznaczonych na realizację programów finansowych z udziałem środków europejskich, z zastrzeżeniem art. 207 ust. 7 ufp.

Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego